

Vi have idag hørt, hvor nødvendig Sparfømmelighed er, hvormed vi i enhver Retning maae være omhyggelige for, ikke at gaae ind paa Afveie med Hensyn til Bengebrug. Vi have hver Dag, naar Sager af stor Vigtighed have været under Overveelse, sølt Vægten af disse Hensyn, og jeg vil betragte en yderligere Votering af 1000 Rbd. til de 6000 Rbd., som allerede ere givne hertil, som en Erklæring fra Rigsdagens Side om, at den deelte Anskuelse om den uheldig valgte Retning, man hidtil har fulgt i Anvendelsen af Statens Midler ligeoverfor vigtige Formaal, som man har maattet lade ligge uopnaaede. Det er vistnok en Feil, naar man siger, vi skulle ikke hævne det, som er begyndt; dersom det ikke var, saa skulle vi ikke begynde, men, da det nu er saa, skulle vi ikke have det. Ja, dersom der her var Spørgsmaal om en Sag, som havde slaet Rødder, som havde en Betydning i Landet, som bidrog i nogen væsentlig Grad i Landets Udvikling, saa vilde jeg stige, den Grund kunde have Noget i sig, men det er kun et Offer, vi bringe, en Hylдинг, vi bringe til en Fortæerthed, som er fremkommen, og som er ny, som hverken har Bane eller Erfaringen for sig, og derfor skulle vi ikke, troer jeg, yde noget som helst Bidrag dertil, men blive staaende ved den Votering, hvortil vi første Gang kom. Det har, jeg kan ikke nægte det, smertet mig at høre den ærede Indenrigsminister fornye sine Bestræbelser i et saa lidet vigtigt Anliggende som dette. — Hvad angaaer det næste Punkt om Færverne, da har jeg ogsaa været mellem dem, som have deeltaget i at stille Ændringsforslag, og jeg kan sammenfatte vore Grunde deri, at vi ikke ønskede ved denne Votering at hylde Ordspøget: de smaa Tyve hænger man op, de store lader man løbe. Vi voterede sidst en af disse Udgifter, som forekom os mindre nødven-

dig, den af 900 Rbd. til Amtmandens Bolig, men ligeoverfor den nægtede vi en Række af Bevillinger, der vist vare ligesaa nødvendige og af en langt mindre Betydning fra Summens Side. Nu synes vi, at den Uligged, som herved var fremstaaet, den burde vi søge rettet. Anden Betydning har dette Forslag ikke; vi ere ikke komne, det jeg idetmindste troer, til nogen anden Erkjendelse end den, Udvalget var kommet til forrige Gang med Hensyn til alle disse forffjellige Bevillinger; men, naar vi see hen til den, der blev bevilget af 900 Rbd., saa troe vi, at de fleste af de andre fortjene fuldt saameget at komme i Betragtning her i Thinget.

Minister Clausen: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at anbefale til det høitærede Thing det Forslag, som er stillet under Nr. 17. Man bliver naturligviis let enig angaaende den Nødvendighed, der atter nu, ligesom tidligere ved denne Sags Behandling, er blevet saa stærkt fremhævet, Nødvendigheden af under de nævarende Tidsforhold at omgaaes sparsømmeligt med Statens Midler. Vi behøve ikke at have et Lovforslag, som det, der nyligt for saa Dieblit siden er blevet fremlagt af Finantsministeren, for Die, for at erindres om denne Nødvendighed. Men jeg troer, at de fleste ogsaa ville være enige derom, at den økonomiske Interesse dog ikke er den eneste, som maa varetages, og at der ogsaa kan spares paa saadan Maade, at der tabes Mere, end der vindes, om ogsaa Tabet ikke kan anslaaes i Rigsbankdaler, og det i Særdeleshed, naar Udgiften ikke angaaer Anlæggelse af noget Nyt, heller ikke Forstørrelse eller Udvidelse, men en simpel Vedligeholdelse af det allerede Bestaaende.